Pregaria.cat

Entrada

Joia

Em preguntes que t'expliqui què és aquesta joia. No et pensis que resulti fàcil explicar-la, però ho intentaré fer el millor possible.

Imagina't per uns moments que vas caminant lentament per un bosc de roures i alzines un matí transparent i clar de primavera. Tens el cor en quietud i bona harmonia. Cap neguit. Acabes de passar un rierol que baixa saltant entre pedres. L'aigua és neta, verge, gens contaminada. El cant de mil ocells t'acompanya, i te n'adones que no hi ha cap soroll artificial. Pura natura, i tu.

Imagina't que t'atures en un racó contemplant un roure fort i arrelat. El contemples en el marc del cel blau i la carícia d'un vent fresc i suau. Veus com de llurs branques ja hi ha símptomes concentrats i humils de la força de vida. No saps que et passa, i et va envaint la joia. Crec i estimo Déu Pare creador del cel i de la terra.

Al final de la pujada i a la sortida del bosc et topes de cara amb un camp de blat verd tendre, que es va movent al ritme de l'oreig del vent. Els teus ulls s'omplen del verd. Els escalfa, desdibuixa en mil tonalitats i moviments de dansa el blat del pa futur. Crec i estimo Déu Fill, Jesús, l'estimat de la meva ànima.

De tornada el camí s'ha anat fent ample i per moments va apareixent un horitzó de muntanyes i valls, boscos i conreus, se sent la campana del poble. Són les dotze. Crec i estimo Déu, Esperit Sant, la força i la tendresa de l'Amor.

Pots ara, amic meu, entendre la joia? Bé, potser una mica més que abans, no? I pensa que estem a l'ombra. Aquesta és la joia en la foscor. Quan arribi la Llum serà inefable.